

De øvrige i § 33, stk. 2, foreslåede ændringer er kun af redaktionel karakter.

Almindelige bemærkninger til § 1, pkt. 10 til 15.

De gældende bestemmelser om apotekerafgift findes i apotekerlovens kap. VIII. Medens apotekerlovens øvrige bestemmelser trådte i kraft den 1. januar 1955, trådte afgiftsbestemmelserne i lovens kap. VIII først i kraft den 1. januar 1957.

Apotekerlovens afgiftsbestemmelser er overensstemmende med det forslag til en ny apotekerafgiftsordning, der blev stillet i apotekerlovskommisionens betænkning af 1. februar 1952.

Ordningen går ud på:

1) Apotekerne svarer en grundafgift, der udgør et fast beløb. For apoteker, åbnet for drift før 1. januar 1948, er afgiften beregnet på grundlag af apotekets nettoomsætning i årene 1948-50, jfr. apotekerlovens § 46. En mindre del af apotekerne svarer dog i stedet for grundafgift en fast amortisationsydelse, der hidrører fra afløsningen af de tidligere salgbare apoteksprivilegier, jfr. § 46, stk. 3; efterhånden som de tidligere salgbare apoteker overtages af personelle apotekere, eller amortisationstiden udløber, overgår også disse apoteker under pligten til at svare grundafgift.

2) Apotekerne svarer en omsætningsafgift på 4 pct., beregnet på grundlag af apotekets bruttoomsætning i afgiftsåret med visse fradrag, navnlig fradrag af et fast beløb på 150 000 kr. og et fradrag svarende til 3 gange apotekets rabatydelser og 3 gange udgifterne til inkassogebyr, jfr. apotekerlovens § 47.

3) Apotekerne svarer en progressiv nettoafgift af apotekets overskud i afgiftsåret med visse fradrag og tillæg, jfr. apotekerlovens § 48.

Afgiften svares af den del af det opgjorte nettoafgiftspligtige beløb, der overstiger 20 000 kr. efter følgende skala:

Af de første 10 000 kr.	30 pct.
Af de næste 20 000 kr.	40 -
Af resten.	50 -

Ved siden af disse afgiftsbestemmelser indeholder apotekerloven bestemmelser om ydelse af forskellige tilskud og refusioner. I henhold til apotekerlovens § 49 kan der ydes tilskud til apoteker, hvis nettoomsætning i afgiftsåret har været mindre end halvdelen af samtlige apotekers gennemsnitlige nettoomsætning i det foregående år. I apotekerlovens § 50 er der fastsat regler for ydelse af huslejetilskud i tilfælde, hvor huslejen i forhold til apotekets omsætning er højere end samtlige apotekers gennemsnitlige husleje. Ifølge samme paragraf

modtager apotekerne endvidere refusion med halvdelen af deres udgifter til indretning og vedligeholdelse af apoteket. Endelig er der i apotekerlovens § 51, stk. 3, hjemmel til at tilstå et apotek afgiftslempe eller tilskud for ét år ad gangen, når særlige forhold for apoteket taler derfor.

Ved gennemførelsen af denne afgiftsordning blev det tilsigtet at opnå mindre spredning af apotekernes udbytter end efter den tidligere gældende afgiftsordning; (ved „udbytte“ forstås her og i det følgende apotekets overskud med fradrag af afgifter og tillæg af tilskud og refusion). Endvidere tilsigtedes det at øge apotekernes økonomiske interesse i rational apoteksdrift samt at øge interessen for at forbedre apotekernes indretning og vedligeholdelsestilstand.

Disse formål søgtes opnået ved

- at indføre den omhandlede grundafgift for de personelle apoteker, der herved bliver sidestillet med de tidligere salgbare apoteker, idet grundafgifterne svarer til den gennemsnitlige størrelse af amortisationsydelse,
- at indføre omsætningsafgift, også for de tidligere salgbare apoteker,
- at mindske den andel af den samlede afgift, der pålignes som nettoafgift i forhold til den andel, der pålignes som fast afgift — grundafgift eller amortisationsydelse — og omsætningsafgift,
- at gennemføre en tilskudsordning for de små apotekere, der i højere grad end den tidligere gældende tilskudsordning gør apotekerne økonomisk interesseret i apotekets drift,
- at lempe omsætningsafgiften for apoteker med stor rabat og inkasso og at indføre tilskud til apoteker med stor husleje,
- at indføre refusion fra apotekerfonden med halvdelen af apotekernes udgifter til indretning og vedligeholdelse.

Når der allerede nu, hvor apotekerafgiftsordningen i henhold til apotekerloven af 11. juni 1954 kun har været i kraft siden 1. januar 1957, stilles forslag om ændring af ordningen, er baggrunden herfor for det første, at apotekerafgiften i de senere år har indbragt større beløb, end det skønnes nødvendigt for at sikre apotekerfondens virksomhed og forpligtelser. Der er i finansårene 1957-58—1960-61 indgået apotekerafgift i apotekerfonden med henholdsvis 14,2, 16,2, 14,7 og 14,4 mill. kr. (De i hvert finansår indgåede apotekerafgifter afviger noget fra apotekerafgiften i henhold til de for hvert kalenderår indgivne opgørelser af apotekernes omsætning og overskud, der i årene 1957-60 har udgjort henholds-